

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Scutelnic Cătălin, avocatul Kovali Vladimir în numele inculpatului Tarlev Viorel și avocatul Guzun Gheorghe în numele inculpatului Tarlev Gheorghe, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, în cauza penală privindu-i pe,

Tarlev Viorel **Xxxxxxxx**, născut la xxxxxxxxxxxxxxxx, originar r-nul xxxxxxxxxxxxxx s. xxxxxxxx, domiciliat or. xxxxxxxx str. xxxxxxxxxxxxxxxx ap. xx

și

Tarlev Gheorghe **Xxxxxxxx**, născut la xxxxxxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat r-nul xxxxxxxxxxxxxx s. xxxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 24.10.2013-23.04.2015
2. instanța de apel: 02.06.2015-04.04.2017
3. instanța de recurs: 12.06.2017 - 13.09.2017

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 23 aprilie 2015, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Tarlev Viorel **Xxxxxxxx**, în baza:

- art. 27, 190 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 4 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele de control, pe un termen de 3 ani;

- art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 4 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele de control, pe un termen de 3 ani;

- art. 190 alin. (4) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele de control, pe un termen de 3 ani;

- art. 351 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1), alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin prezenta sentință și prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 16.05.2014, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele de control pe un termen de 5 (cinci) ani.

Tarlev Gheorghe XXXXXXXX, în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, fiind obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de Gîlcă Larisa și s-a încasat de la Tarlev Viorel în beneficiul lui Gîlcă Larisa suma de 600 lei cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul material cauzat, suma de 2.500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată și 2.000 lei cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul moral cauzat, în rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

A fost admisă integral acțiunea civilă înaintată de Cernenchi T. și s-a încasat în mod solidar de la Tarlev V. și Tarlev G. în beneficiul acesteia suma de 300 euro, echivalentul în lei la data executării hotărârii cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul material cauzat, 100 lei cu titlu de cheltuieli de judecată și 2.000 lei cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul moral cauzat.

A fost admisă integral acțiunea civilă a lui Cornescu Valeriu și s-a încasat în mod solidar de la Tarlev V. și Tarlev G. în beneficiul acestuia suma de 300 euro, echivalentul în lei la data executării hotărârii cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul material cauzat, 100 lei cu titlu de cheltuieli de judecată și 2.000 lei cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul moral cauzat.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Tarlev V., în perioada de timp cuprinsă între 26 și 28.08.2013, ora exactă nu a fost stabilită, aflându-se pe teritoriul raionului Hîncești acționând cu scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, prezentându-se, în vederea creării unei confuzii, prin uzurparea de calitate oficiale, ca angajat a mai multor instituții de stat printre care colaborator a CNA, IGP a MAI, etc., sub pretextul efectuării controalelor și depistării unor pretinse abateri din partea agenților economici ÎI „Musteață Eugeniu”, SRL „Vladerem”, II „Curcă Victor”, ÎI „Popescu Ion” și SRL „Orion Iusico”, pentru a nu înregistra și examina pretinsele încălcări depistate, a încercat a extorca și obține de la agenții economici indicații a diferitor sume bănești, însă din motivul refuzului agenților economici, faptele nu și-au produs efectul.

Tot Tarlev V., la data de 27.08.2013, în jurul orei 13.00, aflându-se în s. Fundul Galbenei r-nul Hîncești, acționând în vederea creării unei confuzii, prin uzurparea de calitate oficiale, prezentându-se drept colaborator al Poliției Economice din mun. Chișinău, sub pretextul efectuării unui control inopinat la unitatea comercială ÎI „Guzun Nicolae” a dobândit de la conducătorul întreprinderii Guzun N. bani în

sumă totală de 600 lei. Prin acțiunile sale intenționate, Tarlev V. a cauzat părții vătămate Guzun N. daune materiale în proporții considerabile.

Tot Tarlev V., la data de 20.04.2013 urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, în urma unei înțelegeri prealabile și împreună cu Tarlev G. locuitor al s. Xxxxxxx, r-nul Xxxxxxxxxxxxxx, acționând cu intenție unică în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane în proporții mari, sub pretextul că va perfecta careva acte pentru înregistrarea bunului imobil cu nr. de inventar 1443, a dobândit de la Cornescu Valeriu Ion, locuitor al or. Xxxxxxx str. Xxxxxxxxxxxxxxxxxx, bani în sumă de 300 euro, care conform cursului valutar al BNM, la momentul intrării în stăpânire asupra acestora constituia echivalentul a 4.950 lei, neavând nici o intenție să-și onoreze angajamentul.

Tot, Tarlev V., prelungindu-și acțiunile sale criminale, acționând cu intenție unică, în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane în proporții mari, prin înșelăciune și abuz de încredere, la 20.04.2013, în urma unei înțelegeri prealabile și împreună cu Tarlev G., locuitor a s. Xxxxxxx, r-nul Xxxxxxxxxxxxxx, sub pretextul că va perfecta careva acte pentru înregistrarea bunului imobil cu nr. de inventar 1443, au dobândit de la Cernenchi Tatiana Grigore, locuitoare a or. Xxxxxxx str. Xxxxxxxxxx, bani în sumă de 300 euro, care conform cursului valutar al BNM, la momentul intrării în stăpânire asupra acestora constituia echivalentul sumei de 4.950 lei, neavând nici o intenție să-și onoreze angajamentul.

Tot, Tarlev V. în primăvara anului 2013 s-a întâlnit cu vechiul său prieten pe nume Sava Sergiu Xxxxxx, locuitor al or. Xxxxxxx str. Xxxxxxxxxxxxxxxxxx ap. x, din discuție a înțeles că ultimul dorește să-și procure un automobil de peste hotare. Ulterior, Tarlev V. folosindu-se de încrederea lui Sava Sergiu, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane în proporții mari, acționând cu intenție unică, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul de a-i procura acestuia un automobil din Germania, a însușit la data de 14 mai 2013, de la Sava S. bani în sumă de 3.000 euro, care conform cursului valutar al BNM, la momentul intrării în stăpânire asupra acestora constituia echivalentul sumei de 48.170,40 lei, fără a avea intenția de a-și onora angajamentul asumat.

Tot, Tarlev V., la data de 26.08.2013, în jurul orei 13.00, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, aflându-se în s. Iurievca, r-nul Cimișlia, acționând cu intenție unică în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane în proporții mari, prin îndeletnicire a intrat în magazinul alimentar care aparține ÎI „Dragoi Elena”, unde prezentându-se ca angajat al poliției economice din mun. Chișinău, sub pretextul efectuării unui control inopinat la unitatea comercială, pentru a nu întocmi un proces-verbal pentru careva presupuse încălcări, prin înșelăciune a dobândit bani în sumă de 500 lei de la conducătoarea întreprinderii, Dragoi Elena Xxxxx, locuitoare a s. Xxxxxxx r-nul Xxxxxxx, astfel cauzându-i acesteia o pagubă materială.

Tot, Tarlev V., la data de 26.08.2013 în jurul orei 14.20, prelungindu-și acțiunile sale criminale, aflându-se în s. Porumbrei, r-nul Cimișlia, acționând cu intenție unică în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane în proporții mari, prin îndeletnicire a intrat în magazinul alimentar ce aparține ÎI „Crîșmaru Svetlana”,

unde, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prezentându-se drept angajat al CNA, sub pretextul efectuării unui control inopinat la unitatea comercială, pentru a nu documenta careva presupuse încălcări, prin înșelăciune a dobândit bani în sumă de 1.000 lei de la administratoarea întreprinderii Crîșmaru Svetlana Xxxxxx, locuitoare a s. XXXXXXXXXXXX r-nul XXXXXXXX, astfel cauzându-i o pagubă materială.

Așadar, prin acțiunile sale intenționate criminale Tarlev V. a cauzat părților vătămate Cornescu Valeriu, Cernenchi Tatiana, Sava Sergiu, Crîșmaru Svetlana și Dragoi Elena pagubă materială în proporții mari în sumă totală de 59.570, 40 lei RM, ce se estimează la 2.978.50 unități convenționale, la momentul comiterii infracțiunii.

Tot, Tarlev V., la 27 august 2013, în jurul orei 14.00, nefiind angajat al MAI, având scopul însușirii prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, s-a deplasat la magazinul alimentar, situat în or. Criuleni str. 31 august 83/1, ce aparține întreprinderii individuale „Larisa Gîlcă”, unde prezentându-se ca inspector al poliției economice, uzurpând astfel calitățile oficiale și sub pretextul examinării unei plângeri inventate de el împotriva acestei unități comerciale, a solicitat vânzătoarei magazinului, Țurcan Inga și administratorului întreprinderii respective prezentarea actelor referitoare la activitatea acestei unități comerciale. După verificarea lor, Tarlev V. manifestând în continuare vizibilitate de inspector de poliție și abuzând de confuzia pe care a creat-o reprezentanților unității comerciale în cauză, sub pretextul adoptării unei hotărâri în favoarea întreprinderii individuale „Larisa Gîlcă” la examinarea plângerii inventate, a însușit prin înșelăciune de la administratorul întreprinderii respective, Gîlca Larisa, bani în sumă de 600 lei, prin ce a cauzat proprietarei daună materială în proporții considerabile în suma indicată.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului Tarlev V., au fost calificate *de drept* în baza art. art. 27, 190 alin. (1) Cod penal și anume - *tentativa de escrocherie, adică la dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, fapte care indiferent de voința făptuitorului, nu și-au produs efectul*, art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, art. 351 alin. (1) Cod penal - *uzurparea de calități oficiale, însoțită de săvârșirea pe această bază a altei infracțiuni* și în baza art. 190 alin. (4) Cod penal - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții mari*.

Totodată, Tarlev G., la data de 20.04.2013, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, în urma unei înțelegeri prelabile și împreună cu Tarlev V. locuitor al s. XXXXXXXX r-nul XXXXXXXXXXXXX, sub pretextul că va perfecta careva acte pentru înregistrarea bunului imobil cu nr. de inventar 1443, au dobândit de la Cornescu V. locuitor al or. XXXXXXXX str. XXXXXXXXXXXXXXXX, bani în sumă de 300 euro, care conform cursului valutar al BNM, la momentul intrării în stăpânire asupra acestora constituiau suma de 4.950 lei.

Tot, Tarlev G., prelungindu-și acțiunile sale criminale, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, la 20.04.2013, în urma unei înțelegeri prelabile și împreună cu Tarlev V. locuitor al s. XXXXXXXX, r-nul XXXXXXXXXXXXX, sub pretextul că va perfecta careva acte pentru

înregistrarea bunului imobil cu nr. de inventar 1443, au dobândit de la Cernenchi T. locuitoare a or. XXXXXXXX str. XXXXXXXXX, bani în sumă de 300 euro, care conform cursului valutar a BNM, la momentul intrării în stăpânire asupra acestora constituie suma de 4.950 lei.

Prin acțiunile sale criminale Tarlev G. a cauzat părților vătămate pagubă materială în sumă totală de 9.900 lei, ce se estimează la 495 unități convenționale la momentul comiterii infracțiunii.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului Tarlev G. au fost calificate *de drept* în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal și anume – *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită de două persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Tarlev V. să fie recunoscut vinovat și condamnat: pe episodul din 26-28.08.2013, în baza art. 27, 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 4 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitate comercială și de administrare a unităților comerciale pe un termen de 3 ani, iar în baza art. 351 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis; pe episodul privința lui Guzun N., în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitate de conducere, comercială și de administrare a unităților comerciale pe un termen de 3 ani, iar în baza art. 351 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis; pe episodul în privința lui Dragoi E., administrator al ÎI „Dragoi Elena”, în privința lui Crîșmaru S., administratorului ÎI „Crîșmaru Svetlana”, în privința lui Sava S., Cernenchi T., Cornescu V., în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, la 9 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitate de conducere, comercială și de administrare a unităților comerciale pe un termen de 5 ani, iar în baza art. 351 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis; pe episodul în privința lui Gîlcă L., administratorul ÎI „Larisa Gîlcă”, în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitate de conducere, comercială și de administrare a unităților comerciale pe un termen de 3 ani, iar în baza art. 351 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, a-i stabili lui Tarlev V. pedeapsă pentru concurs real de infracțiuni, sub formă de închisoare pe un termen de 13 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitate de conducere, comercială și de administrare a unităților comerciale pe un termen de 5 ani. Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 16.05.2014, pentru concurs de infracțiuni, a-i stabili definitiv pedeapsa - 14 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții

și exercita activitate de conducere, comercială și de administrare a unităților comerciale pe un termen de 5 ani. Tarlev G., să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitate de conducere, comercială și de administrare a unităților comerciale pe un termen de 3 ani.

În motivarea apelului declarat, a invocat:

- consideră ilegală sentința în privința lui Tarlev G., privitor la aplicarea pedepsei cu închisoare prea blânde, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, neaplicarea în privința ultimului a pedepsei complementare obligatorii;

- inculpații nu au recunoscut vina în comiterea infracțiunii și nu au conștientizat pericolul creat prin infracțiunile săvârșite și nici nu au contribuit la repararea daunelor materiale cauzate părților vătămate;

- în cursul urmăririi penale, cât și pe parcursul cercetării judecătorești Tarlev G. nu a întreprins careva măsuri de a recupera prejudiciul cauzat părților vătămate, nu a recunoscut vina și nici nu a conștientizat caracterul infracțional al acțiunilor sale, iar metoda prin care a acționat urmează a fi considerată drept una periculoasă și care îl caracterizează pe inculpat, care eventual poate să săvârșească și alte infracțiuni asemănătoare, în cazul în care s-ar afla în stare de libertate;

- pedeapsa aplicată inculpaților nu și-a atins scopul, și anume, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, reeducarea acestora, o dată ce, reieșind din caracterul și metoda prin care a fost săvârșită infracțiunea, prevenirea însușirii ilegale a proprietății private a persoanelor străine, este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse mai aspre, alta decât suspendarea cu executarea pedepsei cu închisoare;

- nu a fost stabilită în privința lui Tarlev G. pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita o anumită activitate, fapt ce contravine sancțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) Cod penal, ce stabilește o asemenea pedeapsă drept una obligatorie;

- instanța, eronat a recalificat acțiunile lui Tarlev V. de la art. 27, 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la art. 190 alin. (1) Cod penal, o dată ce sumele de bani pe care acesta încerca să le extorcheze de la persoanele cărora li se prezenta drept angajat a diferitor instituții de stat abilitate cu dreptul de a verifica activitatea întreprinderilor puteau reprezenta sume mari, care aduceau o atingere semnificativă bunăstării persoanei care gestiona o asemenea întreprindere;

- instanța a aplicat neîntemeiat o sancțiune prea blândă sub forma de doar 10 ani închisoare în privința lui Tarlev V. și recalificarea acțiunilor acestuia la art. 27, 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, o dată ce acesta nu a recunoscut vina de comiterea infracțiunilor incriminate, nu a recuperat prejudiciul cauzat părților vătămate și nici nu a conștientizat pericolul și caracterul grav al acțiunilor sale infracționale.

3.2 Avocatul Kovali V. în numele inculpatului Tarlev V., prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri.

În motivarea apelului declarat, a invocat:

- inculpatul a fost privat de dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO, deoarece acuzarea a fost prezentată de o persoană care urma să se autorecuze;

- s-a încălcat dreptul la confidențialitatea urmăririi penale, consfințit în art. 212 Cod de procedură penală, astfel prin transmiterea filmului la televiziune nu numai că s-au dezvăluit circumstanțele înscenate de organele de poliție pentru atragerea la răspundere penală a inculpatului, dar s-au dezvăluit și elemente din viața privată a inculpatului, prin ce i s-a adus un prejudiciu moral considerabil;

- sentința este bazată în exclusivitate pe probele acuzații și s-a neglijat completamente, fără careva motivație argumentele și probele aduse de partea apărării. Instanța a ignorat faptul încălcării principiului confidențialității procesului penal, faptul supunerii inculpatului la presiuni psihologice și fizice, fără a lua în considerație concluziile raportului de expertiză psihiatrico-psihologică;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, astfel, în episoadele cu Sava S., Cernenchii T. și Cornescu V., instanța incorect a apreciat fapta inculpatului, deoarece în speța dată au fost relații civile;

- acuzarea nu a prezentat probe, ce ar confirma că Tarlev V. a primit banii de la Sava S., având un scop bine determinat de la început de a nu întoarce banii;

- părțile vătămate, Cornescu V. și Cernenchii T., au recunoscut în ședința de judecată că-l apreciază pe Tarlev G. drept proprietar al blocului unde locuiesc și au dorit ca relațiile lor de perfectare a actelor să aibă loc prin formarea notarială a actului de transmitere a banilor, circumstanță ce exclude componența unei înșelăciuni din partea inculpatului;

- consideră eronată calificarea de către instanță a acțiunilor presupuse ale inculpatului sub aspectul prevederilor art. 351 alin. (1) Cod penal, deoarece percheziția petrecută în automobilul inculpatului n-a depistat existența a careva legitimații, ce ar determina uzurparea de către inculpat a careva calități oficiale;

- în episodul cu agenții economici ÎI „Musteață Eugeniu”, SRL „Vladerem”, ÎI „Curca Victor”, ÎI „Popescu Ion” și SRL „Orion Iusico”, consideră că n-au fost dovedite existența laturii obiective și celei subiective ca element esențial al infracțiunii imputate. Acuzarea nu a prezentat probe ce ar confirma că Tarlev V. a primit sau a cerut bani de la agenții economici menționați;

- în cadrul episodului cu partea vătămată Guzun N., aceasta a înaintat cerere de încetare a procesului penal pe episodul menționat, declarând că prejudiciul nu este considerabil și a fost restituit, fapt ignorat de instanța de judecată. De asemenea, instanța nefondat a ignorat cerința legii de recalificare a infracțiunii în baza art. 190 alin. (1) Cod penal;

- pe episodul cu agentul economic ÎI „Gîlca Larisa”, acuzarea nu a dovedit faptul transmiterii de către Gîlca L. a banilor și primirii lor de către Tarlev V.;

- pe episodul cu părțile vătămate Cernenchii T., Cornescu V., Dragoi E., Crișmaru S., Sava S., instanța eronat a dat apreciere acțiunilor inculpatului. Astfel, relațiile cu Sava S. au fost cu caracter civil - angajarea executării unui serviciu, care până la sfârșit s-a soldat cu întoarcerea banilor. Tarlev V. nu a realizat cele promise părților vătămate din circumstanțe ce nu depind de voința sa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, au fost admise apelurile declarate, fiind casată sentința parțial, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Tarlev V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 190 alin. (1) Cod penal, la 1 an 10 luni închisoare, în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, în baza art. 190 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de administrarea bunurilor și a mijloacelor financiare pe un termen de 3 ani; în baza art. 351 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare; în baza art. 351 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă - 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de administrarea bunurilor și a mijloacelor financiare pe un termen de 3 ani. Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin prezenta decizie și sentința Judecătoriei Anenii Noi din 16.05.2014, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă - 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele de control pe un termen de 2 (doi) ani și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții, și de a exercita activități legate de administrarea bunurilor și a mijloacelor financiare pe un termen de 3 (trei) ani. Tarlev G. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de administrarea bunurilor și a mijloacelor financiare pe un termen de 3 ani. Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare aplicată lui Tarlev G. a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani, dacă în termenul de probațiune fixat nu va comite o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, cu obligarea acestuia să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat, că prima instanță nu a constatat faptele pe toate infracțiunile încriminate și nu a dat o încadrare juridică justă a acțiunilor inculpatului Tarlev V. pe toate infracțiunile. De asemenea, deși a constatat faptul că inculpatul Tarlev V. a comis două infracțiuni prevăzute de art. 351 alin. (1) Cod penal, în partea dispozitivă a sentinței l-a recunoscut vinovat doar pe una din ele, iar în contextul învinuirilor aduse pentru comiterea infracțiunilor de escrocherie se atestă o situație inversă: deși constată faptele comiterii de către inculpat a trei infracțiuni de escrocherie, în partea dispozitivă îl recunoaște vinovat și îl condamnă de comiterea a patru infracțiuni de escrocherie, stabilindu-i și pedepse în acest sens.

Referitor la infracțiunea de escrocherie comisă de Tarlev V. în perioada de timp cuprinsă între 26 și 28.08.2013, instanța de apel a reținut că instanța de fond a determinat corect necesitatea recalificării acțiunilor lui Tarlev V. de la art. 27, 190

alin. (2) lit. c) Cod penal, la art. 27, 190 alin. (1) Cod penal și a constatat just vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 351 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a atestat că prima instanță, deși a recalificat acțiunile inculpatului Tarlev V. în baza art. 27, 190 alin. (1) Cod penal, considerând că suma de 600 lei nu este o daună considerabilă, recunoscându-l vinovat și condamnându-l pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 190 alin. (1) Cod penal, în partea descriptivă a sentinței constată fapta în baza art. 27, 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu calificativul „cauzarea de daune în proporții considerabile”, astfel ne constatând fapta în baza art. 27, 190 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a reținut, că inculpatul se învinuiește în tentativa de escrocherie, adică de dobândirea ilicită a sumei de 600 lei prin înșelăciune de la partea vătămată Guzun N., sumă care raportată la prevederile art. 126 Cod penal și Hotărârea Guvernului nr. 879 din 23.12.2015, nu reprezintă proporții considerabile. La caz, cuantumul prejudiciului cauzat de către inculpat este 600 lei, ce nu poate fi calificat că constituie proporții considerabile pentru ÎI „Guzun Nicolae”, astfel încât instanța de apel a considerat necesar a recalifica acțiunile inculpatului din art. 27, 190 alin. (2) lit. c) Cod penal în art. 27, 190 alin. (1) Cod penal.

Statuând că fapta reținută de prima instanță nu corespunde cu încadrarea juridică a acesteia, instanța de apel a constatat că Tarlev V., în perioada de timp cuprinsă între 26 și 28.08.2013 ora exactă nu a fost stabilită, aflându-se pe teritoriul raionului Hîncești, acționând cu scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, prezentându-se, în vederea creării unei confuzii, prin uzurparea de calități oficiale, ca angajat a mai multor instituții de stat printre care colaborator a CNA, IGP a MAI, etc., sub pretextul efectuării controalelor și depistării unor pretinse abateri din partea agenților economici ÎI „Musteață Eugeniu”, SRL „Vladerem”, II „Curcă Victor”, ÎI „Popescu Ion” și SRL „Orion Iusico”, pentru a nu înregistra și examina pretinsele încălcări depistate, a încercat a extorca și obține de la agenții economici indicați a unor diferite sume bănești, însă din motivul refuzului agenților economici, faptele nu și-au produs efectul.

Tot Tarlev V., la 27.08.2013, în jurul orei 13.00, aflându-se în s. Fundul Galbenei, din r-nul Hîncești, acționând în vederea creării unei confuzii, prin uzurparea de calități oficiale, prezentându-se drept colaborator al Poliției Economice din mun. Chișinău, sub pretextul efectuării unui control inopinat la unitatea comercială ÎI „Guzun Nicolae” a încercat a extorca și obține de la conducătorul întreprinderii Guzun N. bani în sumă totală de 600 lei, însă din motivul refuzului de a achita banii, faptele nu și-au produs efectul. Prin acțiunile sale intenționate, Tarlev V. a comis tentativa de escrocherie – adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea părții vătămate ÎI „Guzun Nicolae” de daune materiale, faptă care din cauze independente de voința făptuitorului, nu și-au produs efectul.

Astfel, Tarlev V. a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 190 alin. (1) Cod penal – tentativa de escrocherie, adică la dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, fapte care indiferent de voința

făptuitorului, nu și-au produs efectul și de art. 351 alin. (1) Cod penal - uzurparea de calitate oficiale, însoțită de săvârșirea pe această bază a altei infracțiuni.

Necătând la faptul că inculpatul nu recunoaște vina în cele incriminate, vinovăția lui Tarlev V. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 27, 190 alin. (1), 351 alin. (1) Cod penal, este dovedită prin declarațiile părții vătămate Guzun N., martorilor Eremia V., Curcă V., Musteață E., Popescu I., Țurcan V., Badea V. și prin materialele cauzei și anume: procesul-verbal de recunoaștere a persoane după fotografie din 04.09.2013 (f.d. 41-42, v. I); procesul - verbal de ridicare din 28.08.2013 (f.d. 31, v. I); plângerile înaintate în adresa Inspectoratului de Poliție Hîncești la 28.08.2013 (f.d. 13-16, v. I); procesele-verbale de recunoaștere a persoanelor din 04.09.2013 (f.d. 33-40, v. I), procesul - verbal de ridicare din 28.08.2013 (f.d. 31, v. I).

Instanța de apel a mai constatat, că suma de 600 lei, luând în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, nu influențează esențial asupra stării materiale a unei unități comerciale, motiv pentru care a recalificat acțiunile inculpatului de la art. 27, 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la art. 27, 190 alin. (1) Cod penal, cauzarea de daune în proporții esențiale și nu considerabile.

Referitor la comiterea infracțiunii în privința părții vătămate Gîlcă L., instanța de apel a indicat, că instanța de fond a constatat fapta comisă de Tarlev V. în baza art. 351 alin. (1) Cod penal, dar a omis să-l recunoască vinovat și să-l condamne în baza art. 351 alin. (1) Cod penal. De asemenea în privința acestei părți vătămate, a omis să constate fapta de comitere a escrocheriei în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, deși în partea dispozitivă a sentinței recunoaște vinovăția acestuia și îi stabilește pedeapsă în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal. Totodată, încadrarea juridică dată de instanța de fond acțiunilor lui Tarlev V. pe această învinuire este una eronată, deoarece, această instanță a recunoscut vinovăția inculpatului în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, reținând calificativul „cauzare de daune în proporții considerabile” pentru delapidarea sumei de 600 lei, care nici de cum nu poate fi apreciat ca daună considerabilă.

Astfel, instanța de apel a constatat, că Tarlev V. la 27 august 2013, în jurul orei 14.00, nefiind angajat al MAI, având scopul însușirii prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, s-a deplasat la magazinul alimentar, situat în or. Criuleni str. 31 august 83/1, ce aparține întreprinderii individuale „Larisa Gîlcă”, unde prezentându-se ca inspector al poliției economice, uzurpând astfel calitățile oficiale și sub pretextul examinării unei plângeri inventate de el împotriva acestei unități comerciale, a solicitat vânzătoarei magazinului Țurcan Inga și administratorului întreprinderii respective prezentarea actelor referitoare la activitatea acestei unități comerciale. După verificarea lor, Tarlev V., manifestând în continuare vizibilitate de inspector de poliție și abuzând de confuzia pe care a creat - o reprezentanților unității comerciale în cauză, sub pretextul adoptării unei hotărâri în favoarea ÎI „Larisa Gîlcă” la examinarea plângerii inventate, a însușit prin înșelăciune de la administratorul întreprinderii respective, Gîlcă L., bani în sumă de 600 lei, prin ce a cauzat proprietarei daună materială.

Astfel, prin acțiunile sale, Tarlev V. a săvârșit uzurparea de calități oficiale, însoțită de săvârșirea pe această bază a altei infracțiuni - infracțiune prevăzută de art. 351 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a constatat, că Tarlev V. la 27 august 2013, în jurul orei 14.00, nefiind angajat al MAI, având scopul însușirii prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, s-a deplasat la magazinul alimentar, situat în or. Criuleni str. 31 august 83/1, ce aparține ÎI „Larisa Gîlcă”, unde prezentându-se ca inspector al poliției economice, uzurpând astfel calități oficiale și sub pretextul examinării unei plângeri inventate de el împotriva acestei unități comerciale, a solicitat vânzătoarei magazinului Țurcan Inga și administratorului întreprinderii respective prezentarea actelor referitoare la activitatea acestei unități comerciale. După verificarea lor, Tarlev V., manifestând în continuare vizibilitate de inspector de poliție și abuzând de confuzia pe care a creat-o reprezentanților unității comerciale în cauză, sub pretextul adoptării unei hotărâri în favoarea ÎI „Larisa Gîlcă” la examinarea plângerii inventate, a însușit prin înșelăciune de la administratorul întreprinderii respective, Gîlcă L. bani în sumă de 600 lei, prin ce a cauzat proprietarei daună materială în proporții de 600 lei. Astfel, prin acțiunile sale, Tarlev V. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere.

Necătând la faptul că inculpatul nu a recunoscut vinovăția în faptele imputate, instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului Tarlev V. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (1) și art. 351 alin. (1) Cod penal, a fost demonstrată prin declarațiile părții vătămate Gîlcă L., Casap L., Țurcanu I. și prin probele scrise și anume plângerea administratorului ÎI „Gîlcă Larisa”(f.d. 3, v. II), procesele - verbale de confruntare a părții vătămate și martorului cu inculpatul din 26.09.2013 (f.d. 28-31, v. II).

Cu referire la recalificarea acțiunilor lui Tarlev V. în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, pe infracțiunea nominalizată, instanța de apel a reiterat că determinarea valorii prejudiciului cu calificativul „considerabil” sau „neconsiderabil” nu îi aparține numai părții vătămate, or, ținând cont de circumstanțele speței, modul de viață și ocupația părții vătămate Gîlcă L. care este administrator al unității comerciale ÎI „Larisa Gîlcă”, de valoarea, cantitatea și însemnătatea sumei de 600 lei pentru victimă, de starea materială și venitul acesteia, se constată cert că suma de 600 lei nu urmează a fi percepută ca un prejudiciu considerabil, ținând cont și de gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, motiv pentru care instanța de apel a recalificat acțiunile inculpatului din art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal în baza art. 190 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a reținut că la momentul pronunțării sentinței, prima instanță corect a ținut cont de prevederile art. 126 Cod penal și a calificat acțiunile inculpatului Tarlev V. în baza art. 190 alin. (4) Cod penal și a inculpatului Tarlev G. în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal. Însă, prin prisma modificărilor operate în art. 126 Cod penal, prin Legea nr. 207 din 29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016 și

prevederile art. 10 alin. (1) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Tarlev V. urmează a fi recalificate în baza art. 190 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal.

Ținând cont de modificările operate în art. 126 Cod penal, instanța de apel a constatat că Tarlev V. la data de 20.04.2013 urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, în urma unei înțelegeri prealabile și împreună cu Tarlev G. locuitor al s. Xxxxxxx, r-nul Xxxxxxxxxxxxxx, acționând cu intenție unică în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane în proporții mari, sub pretextul că va perfecta careva acte pentru înregistrarea bunului imobil cu nr. de inventar 1443, a dobândit de la Cornescu V., locuitor al or. Xxxxxxx str. Xxxxxxxxxxxxxxx, bani în sumă de 300 euro, care conform cursului valutar al BNM, la momentul intrării în stăpânire asupra acestora constituia echivalentul a 4.950 lei, neavând nici o intenție să-și onoreze angajamentul.

Tot, Tarlev V., prelungindu-și acțiunile sale criminale, acționând cu intenție unică, în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane în proporții mari, prin înșelăciune și abuz de încredere, la 20.04.2013, în urma unei înțelegeri prealabile și împreună cu Tarlev G., locuitor al s. Xxxxxxx, r-nul Xxxxxxxxxxxxxx, sub pretextul că va perfecta careva acte pentru înregistrarea bunului imobil cu nr. de inventar 1443, au dobândit de la Cernenchi T., locuitoare a or. Xxxxxxx str. Xxxxxxxxx, bani în sumă de 300 euro, care conform cursului valutar al BNM, la momentul intrării în stăpânire asupra acestora constituia echivalentul a 4.950 lei, neavând nici o intenție să-și onoreze angajamentul.

Tot, Tarlev V. în primăvara anului 2013 s-a întâlnit cu vechiul său prieten pe nume Sava S., locuitor al or. Xxxxxxx str. Xxxxxxxxxxxxxxx ap. 3, din discuție a înțeles că ultimul dorește să-și procure un automobil de peste hotare. Ulterior, Tarlev V. folosindu-se de încrederea lui Sava Sergiu, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane în proporții mari, acționând cu intenție unică, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul de a-i procura acestuia un automobil din Germania, a însușit la 14 mai 2013, de la Sava Sergiu bani în sumă de 3.000 euro, care conform cursului valutar al BNM, la momentul intrării în stăpânire asupra acestora constituia echivalentul a 48.170,4 lei, fără a avea intenția de a-și onora angajamentul asumat.

Tot el, Tarlev V., la data de 26.08.2013 în jurul orei 13.00, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, aflându-se în s. Iurievca, r-nul Cimișlia, acționând cu intenție unică în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane în proporții mari, prin îndeletnicire a intrat în magazinul alimentar care aparține ÎI „Dragoi Elena”, unde, prezentându-se ca angajat al poliției economice din mun. Chișinău, sub pretextul efectuării unui control inopinat la unitatea comercială, pentru a nu întocmi un proces-verbal pentru careva presupuse încălcări, prin înșelăciune a dobândit bani în sumă de 500 lei de la conducătoarea întreprinderii, Dragoi E., locuitoare a s. Xxxxxxx r-nul Xxxxxxx, astfel cauzându-i acesteia pagubă materială.

Tot el, Tarlev V. la data de 26.08.2013 în jurul orei 14.20, prelungindu-și acțiunile sale criminale, aflându-se în s. Porumbrei, r-nul Cimișlia, acționând cu intenție unică în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane în proporții mari,

prin îndeletnicire a intrat în magazinul alimentar, ce aparține ÎI „Crîșmaru Svetlana”, unde, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prezentându-se drept angajat al CNA, sub pretextul efectuării unui control inopinat la unitatea comercială, pentru a nu documenta careva presupuse încălcări, prin înșelăciune a dobândit bani în sumă de 1.000 lei de la administratoarea întreprinderii Crîșmaru S., locuitoare a s. XXXXXXXX r-n XXXXXXX, astfel cauzându-i pagubă materială. Prin acțiunile sale intenționate criminale Tarlev V. a cauzat părților vătămate Cornescu V., Cernenchi T., Sava S., Crîșmaru S. și Dragoi E. pagubă materială considerabilă în sumă totală de 59.570, 40 lei.

În opinia instanței de apel, paguba materială cauzată părților vătămate în sumă de 59.570, 40 lei, sumă care raportată la Hotărârea Guvernului nr. 951 din 20.12.2013 și art. 126 Cod penal, nu reprezintă proporții mari, or, proporții mari constituie sumele care depășesc suma de 77.000 lei, astfel cuantumul prejudiciului cauzat de către Tarlev V. este de 59.570, 40 lei RM și constituie proporții considerabile, dar nu proporții mari, astfel încât instanța de apel a recalificat acțiunile inculpatului, luând în considerație prevederile art. 10 Cod penal.

Instanța de apel a subliniat, că organul de urmărire penală, pe episoadele de comitere a escrocheriei în privința părților vătămate Cornescu V. și Cernenchi T. cu cauzarea de daune în proporții de 9.900 lei, la calificarea aceleiași fapte, pe care Tarlev V. și Tarlev G. le-au comis împreună, lui Tarlev G. nici în ordonanța de punere sub învinuire din 31.10.2013 și nici în rechizitoriu, nu i-a indicat în învinuire calificativul, agravanta de la lit. c) a art. 190 alin. (2) Cod penal, prin urmare, pentru a nu depăși limitele învinuirii, instanța de apel nu a reținut această agravantă în privința lui Tarlev G.

Necăutând la faptul, că inculpații nu au recunoscut vinovăția în comiterea escrocheriei, instanța de apel a considerat că vinovăția lui Tarlev V. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal și vinovăția lui Tarlev G. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal a fost demonstrată prin declarațiile părților vătămate Cernenchi T., Cornescu V., Sava S., Crîșmaru S., Dragoi E., martorilor Cernenchi N., Scutaru D., Aman A. și prin materialele cauzei și anume: plângerile părților vătămate Crîșmaru S. și Dragoi E. din 02.09.2013, Sava S. din 09.09.2013 și respectiv Cernenchi T. și Cornescu V. din 18.09.2013 (f.d. 5, 20, 29, 47, v. III); procesul-verbal de recunoaștere a lui Tarlev V. de către martorul Aman A. după fotografie din 26.09.2013 (f.d. 10, v. III); procesul - verbal de recunoaștere a lui Tarlev V. după fotografie de către martorul Pîrvulescu L. din 26.09.2013 (f.d. 11, v. III); procesul - verbal de recunoaștere a lui Tarlev V. după fotografie de către partea vătămată Dragoi E. din 26.09.2013 (f.d. 12, v. III); procesul - verbal de recunoaștere a lui Tarlev V. după fotografie de către partea vătămată Crîșmaru S. din 26.09.2013 (f.d. 23, v. III); informație oficială de curs valutar stabilit de Banca Națională a Moldovei la 14.05.2013 (f.d. 34, v. III); informație oficială de curs valutar stabilit de Banca Națională a Moldovei la 20.04.2013 (f.d. 43, v. III); recipisă eliberată de Tarlev G. lui Cernenchi A. (f.d. 51, v. III); recipisă eliberată de Scutaru D. - Tatianeii Cernenchi (f.d. 52, v. III); procesul - verbal de confruntare între Tarlev V. și Cornescu V. din 01.10.2013 (f.d. 89, v. III); procesul-

verbal de confruntare din 01.10.2013 între Tarlev V. și Cernenchi T. (f.d. 91, v. III); procesul-verbal de confruntare din 01.10.2013 între Tarlev V. și Sava S. (f.d. 92-93, v. III); procesul-verbal de ridicare de la Sava S. a suportului de hârtie A4 cu convorbirile purtate între Tarlev V. și Sava S. (f.d. 106 - 109, v. III); procesul - verbal de ridicare de la Sava Sergiu la 03.10.2013 a unei copii xerox a bonului nr. 028229 (f.d. 111-112, v. III); procesul - verbal de confruntare din 30.01.2013 dintre Cernenchi T. și Tarlev G. (f.d. 136 - 137, v. III); procesul - verbal de confruntare din 30.01.2013 dintre Cornescu V. și Tarlev G. (f.d. 134 - 135, v. III).

Cu privire la argumentele invocate de apărătorul Kovali V. în numele inculpatului Tarlev V., precum că procurorul care a instrumentat cauza penală urma a fi recuzat, instanța de apel a subliniat că apărarea nu s-a folosit de acest drept procesual, astfel încât formularea unei asemenea pretenții după finisarea examinării cauzei în prima instanță este apreciată drept formală și declarativă.

În opinia instanței de apel, sunt lipsite de suport probatoriu argumentele avocatului, precum că organul de urmărire penală a încălcat confidențialitatea urmăririi penale, prin transmiterea filmului la televiziune, or, în acest sens nu s-a specificat, care anume înregistrare video a fost transmisă presei, cine anume a transmis-o și în ce mod se depistează legătura cauză-efect prin care înregistrarea la care se face trimitere a lezat prezumția de nevinovăție a lui Tarlev V.

Cu privire la afirmația, precum că în speță nu a fost demonstrată latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie, instanța de apel a combătut acest raționament prin ansamblul de probe pertinente ale cauzei, din care rezultă că comportamentul elocvent al lui Tarlev V. demonstrează cert scopul de dobândire ilicită a bunurilor ale altor persoane prin înșelăciune și abuz de încredere. Multitudinea părților vătămate și a episoadelor, repetabilitatea cu care acționa Tarlev V., schema bine gândită de comportament, faptul că inculpatul alegea persoane anumite, de la care știa că va putea estorca bani, denotă cu siguranță că scopul lui Tarlev V. a fost în toate cazurile, după cum i-a comunicat el însuși părții vătămate Guzun N. – „că a vrut în așa mod să câștige ceva bani”.

În viziunea instanței de apel, argumentul avocatului precum că în speță se atestă relații civile este neîntemeiat, or, între părți nu a existat nici un act juridic, părțile vătămate crezând cu siguranță că remit sume de bani unui reprezentant al organelor de stat, pentru a evita careva obstacole în practicarea activității lor.

În același context, avocatul face trimitere nejustificat la legislația cu privire la drepturile consumatorului, însă Tarlev V. la momentul estorcării sumelor de bani nu se comporta ca un consumator, dimpotrivă, se prezenta ca reprezentant al diferitor organe de stat, care se afla la îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, deși și această informație era falsă.

Argumentul apărării, precum că dosarul în privința lui Tarlev V. a fost instrumentat sub protecția fostului socru al inculpatului, instanța de apel l-a apreciat ca declarativ, deoarece în acest sens nu a fost prezentată nici o probă.

Instanța de apel a considerat ca fiind absolut neîntemeiată, cerința procurorului, care solicită să fie recunoscută vinovăția lui Tarlev V. în baza art. 351 alin. (1) Cod penal, pentru capătul de învinuire în privința Elenei Dragoi administrator al ÎI

„Dragoi Elena”, în privința Svetlanei Crîșmaru administrator AL ÎI „ Crîșmaru Svetlana”, în privința lui Sava S., Cernenchi T., Cornescu V. și să fie recunoscută vinovăția lui Tarlev V. în baza art. 351 alin. (1) Cod penal, pe capătul de învinuire privind săvârșirea infracțiunilor nominalizate în privința lui Guzun N. administratorului ÎI „Guzun Nicolae”, deoarece inculpatului Tarlev V. nu i-au fost înaintate aceste învinuiri.

Cu referire la stabilirea și individualizarea pedepselor inculpatului Tarlev V., instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave și mai puțin grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de valența valorilor sociale lezate, de repetabilitatea acțiunilor infracționale ale inculpatului, de faptul că infracțiunile au fost săvârșite cu intenție, de personalitatea inculpatului: că a mai comis și alte infracțiuni similare (f.d. 65, v. I), la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află (f.d. 64, v. I), la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d. 67, v. I), s-a eschivat de la prezentarea în ședința de judecată, fiind anunțat în căutare. În baza art. 76 și 77 Cod penal, circumstanțe atenuante și agravante nu s-au stabilit.

De asemenea, instanța de apel a considerat în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului Tarlev V., că corijarea și reeducarea acestuia nu este posibilă fără izolarea de societate, astfel scopul legii penale poate fi atins doar prin aplicarea pedepsei cu închisoarea.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Tarlev G., la fel a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78, 90 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria celor grave, de valența valorilor sociale lezate, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție, de personalitatea inculpatului: anterior nejudecat, de faptul că pentru prima dată se află pe banca acuzaților, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, circumstanțe atenuante și agravante nu s-au stabilit.

Instanța de apel a mai reținut, că sancțiunea art. 190 alin. (2) Cod penal prevede că trebuie aplicată în mod obligatoriu pedeapsa complementară, însă prima instanță eronat nu a aplicat pedeapsa complementară.

Totodată, instanța de apel a menționat că este justificată concluzia primei instanțe de a suspenda executarea pedepsei cu închisoarea în privința lui Tarlev G. prin prisma art. 90 Cod penal, deoarece inculpatul a conștientizat cele săvârșite și a tras învățămintele cuvenite și poate fi reeducat fără a fi izolat de societate, or, inculpatul este pentru prima dată atras la răspundere, în privința acestuia nu se atestă circumstanțe agravante, din care considerent instanța de apel a găsit neîntemeiate argumentele procurorului în partea excluderii art. 90 Cod penal, în privința lui Tarlev G.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1 Procuror, prin care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă:

- este eronată soluția instanței de apel privind recalificarea acțiunilor lui Tarlev V. de la art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la art. 190 alin. (1) Cod penal (episodul

infracțional în privința părții vătămate Gîlca L.) prin excluderea indicelui de „daună în proporții considerabile”, recalificarea acțiunilor lui Tarlev V. de la art. 27, art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la art. 27, 190 alin. (1) Cod penal (episodul infracțional în privința părții vătămate Musteață E., prin excluderea indicelui de „daună în proporții considerabile”, excluderea calificării în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal în privința lui Guzun N. și individualizarea pedepsei inculpaților;

- instanța de apel a constatat în mod eronat oportunitatea aplicării pe caz a prevederilor art. 90 Cod penal în privința lui Tarlev G.;

- la diminuarea pedepsei numite lui Tarlev V., instanța a invocat doar superficial norma legală pe care și-a întemeiat soluția, fără a face o analiză a tuturor circumstanțelor atenuante ce ar fi oferit posibilitatea a diminua pedeapsa numită;

- instanța de apel, diminuând pedeapsa numită lui Tarlev V., precum și dispunerea suspendării executării pedepsei lui Tarlev G., nu a ținut cont de coraportul circumstanțelor atenuante stabilite, precum și de faptul că pedeapsă redusă se consideră echitabilă atunci când s-au constatat un cumul de circumstanțe atenuante din cele enumerate la art. 76 Cod penal.

- referitor la episodul în privința părții vătămate Gîlcă L. în care au fost recalificate acțiunile lui Tarlev V. de la art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la art. 190 alin. (1) Cod penal, instanțele au omis faptul că părțile vătămate Guzun N. și Gîlcă L. au declarat că daunele pentru ei sunt considerabile, iar conform informației prezentate de către IFS s-a constatat situația dificilă financiară a ÎI „Gîlcă Larisa” ceea ce dovedește caracterul considerabil al daunei cauzate;

- instanțele nu au ținut cont nici de declarațiile martorului Musteață E. de la care inculpatul Tarlev V. a încercat a estorca suma de 50.000 lei și care a confirmat că această sumă este considerabilă pentru el, însă nu și-a dus la bun sfârșit intenția criminală, fapt ce a și generat calificarea acțiunilor prin prisma art. 27 Cod penal;

- în cazul sustragerilor de la ÎI „Musteață Eugen”, SRL „Vladerem”, ÎI „Curcă Victor”, ÎI „Popescu Ion”, SRL „Orion Iusico” lui Tarlev V. i s-a incriminat tentativa de sustragere, pe când în cazul lui Guzun Nicolae i s-a incriminat deja infracțiunea consumată.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.2 Avocatul Kovali V. în numele inculpatului Tarlev V., prin care solicită casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat pe episoadele Cernenchi T., Cornescu V. și Sava S., și rejudecarea cauzei pe celelalte episoade.

În motivarea recursului indică:

- pe episoadele Cernenchi T., Cornescu V. și Sava S., instanța de judecată incorect a apreciat fapta inculpatului, în speță fiind relații civile;

- acuzarea nu a prezentat probe ce ar confirma că Tarlev V. a primit banii de la Sava S., având un scop bine determinat de la început de a nu întoarce banii;

- partea vătămată a declarat că inculpatul i-a întors banii la cerință și că nu are careva pretenții de ordin material și moral;

- acuzarea nu a analizat intenția inculpatului la momentul intrării în stăpânirea banilor, adică acțiunile și intenția inculpatului atunci când a primit banii de la părțile vătămate Cernenchi T., Cornescu V. și Sava S. și a obținut posibilitatea reală de a se folosi și de a dispune de aceștia la dorința sa, adică a rămas nemotivat momentul consumării infracțiunii de escrocherie, în cazul dat lipsește atât latura obiectivă cât și cea subiectivă;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel ce ține de faptul că: acuzarea a fost prezentată de către o persoană care urma să se autorecuze; s-a încălcat dreptul la confidențialitatea urmăririi penale, prin transmiterea filmului la televiziune; este eronată calificarea presupuselor acțiuni ale inculpatului conform art. 351 alin. (1) Cod penal; instanța a respins neargumentat versiunea apărării că dosarul trebuie instrumentat sub protecția fostului socru al inculpatului;

- versiunea inculpatului, precum că nu a comis infracțiunea imputată și că aceasta este o acțiune organizată de Scutaru D. cu organele de drept, urma a fi verificată conform prevederilor art. 100-101 Cod de procedură penală.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

6.3 Avocatul Guzun G. în numele inculpatului Tarlev G., prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei sentințe de achitare.

În motivarea recursului invocă:

- ordonanța procurorului în Procuratura Cimișlia, Oboroceanu I. din 19.09.2013, prin care s-a atribuit statutul de ofițer de urmărire penală ofițerilor de investigații contravine legislației naționale, Convenției Europene, jurisprudenței CEDO, Hotărârii Curții Constituționale și doctrinei dreptului penal, astfel atribuțiile procurorului sunt enumerate în art. 52 Cod de procedură penală, neavând dreptul de a atribui statut de ofițer de urmărire penală altor ofițeri ce nu dețin acest statut;

- la dosar sunt anexate două recipise, care sunt în copii, nefiind cunoscut faptul cum au apărut în dosar, astfel acestea puteau avea valoare probantă dacă erau anexate în original și ar fi fost petrecută o expertiză grafologică prin care s-ar fi confirmat faptul că au fost întocmite de Tarlev G.;

- după ce învinuitul Tarlev G. a făcut cunoștință cu materialele dosarului penal la 31.10.2013 pe 154 foi, organul de urmărire penală a mai efectuat un șir de acțiuni de urmărire penală, nefiind aduse la cunoștința învinuitului Tarlev G., dreptul de a face cunoștință cu toate materialele cauzei penale.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă

inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

7.1 Cu referire la recursul declarat de către procuror

Reieșind din conținutul recursului, procurorul invocă ca temeiuri de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, menționând anume că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar și că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Din textul recursului, Colegiul atestă, că autorul contestă hotărârea instanței de apel nefiind de acord cu recalificarea acțiunilor inculpatului Tarlev V. de la art. 27, art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la art. 27, 190 alin. (1) Cod penal (episodul infracțional în privința ÎI „Musteață Eugen”, SRL „Vladerem”, ÎI „Curcă Victor”, ÎI „Popescu Ion”, SRL „Orion Iusico”), de la art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la art. 190 alin. (1) Cod penal (episodul infracțional în privința părții vătămate Gîlca L.), excluderea calificării în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal (episodul în privința lui Guzun N.) și individualizarea pedepsei inculpaților;

Astfel, ținând cont de argumentele invocate, Colegiul penal consideră, că recurentul, de fapt, semnalează și temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*.

Deci, analizând textul hotărârii atacate în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul consideră că, instanța de apel și-a motivat decizia în concordanță cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la admiterea apelurilor declarate în prezenta cauză și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, fiind motivată just adoptarea unei asemenea soluții. Totodată, Colegiul penal atestă că instanța de apel a respectat și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, expunându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel și prin hotărârea adoptată a oferit răspunsuri plauzibile, detaliate și argumentate asupra acestora, în coraport cu probele administrate în prezenta speță ce au fost verificate în ședințele de judecată. Prin urmare, instanța de recurs conchide, că temeiul pentru recurs invocat de recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță.

La analiza prezenței temeiului de casare semnalat și anume - *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, instanța de recurs notează, că e necesar de a ține cont de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către prima instanță și cea de apel și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corect, iar dacă injust fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, rezultă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

Așadar, având în vedere argumentele recursului și pretinsa eroare de drept invocată de recurent, Colegiul penal, verificând materialele dosarului constată, că la judecarea apelului, această instanță a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de calificare a acțiunilor inculpatului Tarlev V., în baza art. 27, 190 alin. (1), 190 alin. (1), 190 alin. (2) lit. b) și c), 351 alin. (1), 351 alin. (1) Cod penal, care este argumentată (pct. 5 al prezentei decizii) și corespunzătoare cumulului de probe administrat. Probele prezentate, au fost nemijlocit verificate suplimentar în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Tarlev V. a săvârșit infracțiunile sus menționate.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că instanța de apel eronat a recalificat acțiunile inculpatului Tarlev V. de la art. 27, 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la art. 27, 190 alin. (1) Cod penal (episodul infracțional în privința ÎI „Musteață Eugen”, SRL „Vladerem”, ÎI „Curcă Victor”, ÎI „Popescu Ion”, SRL „Orion Iusico”) și a exclus calificarea în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal pe episodul în privința lui Guzun N., instanța de recurs îl consideră neîntemeiat.

Reieșind din lucrările dosarului, Colegiul penal atestă că pe episoadele menționate, potrivit rechizitoriului Tarlev V. este învinuit în faptul, că a încercat a extorca și obține de la agenții economici ÎI „Musteață Eugeniu”, SRL „Vladerem”, II „Curcă Victor”, ÎI „Popescu Ion” și SRL „Orion Iusico”, a unor diferite sume bănești, însă din motivul refuzului agenților economici, faptele nu și-au produs efectul, totodată a dobândit de la conducătorul întreprinderii ÎI „Guzun Nicolae”, Guzun N. bani în sumă totală de 600 lei. Însă, organul de urmărire penală, a sesizat instanța de judecată prin rechizitoriu, în care inculpatului Tarlev V. pe episoadele în privința ÎI „Musteață Eugen”, SRL „Vladerem”, ÎI „Curcă Victor”, ÎI „Popescu Ion”, SRL „Orion Iusico” și ÎI „Guzun Nicolae” i-a fost incriminat săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 190 alin. (2) lit. c) și art. 351 alin. (1) Cod penal.

Colegiul penal reține, că instanța de apel pe episoadele menționate, just a recalificat acțiunile lui Tarlev V. de la art. 27, art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal în baza art. 27, 190 alin. (1) Cod penal, menținând și încadrarea în baza art. 351 alin. (1) Cod penal, soluție întemeiată prin ansamblul de probe expus și analizat în hotărârea contestată și menționat în pct. 5 al prezentei decizii.

Astfel, conform art. 126 alin. (2) Cod penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În opinia Colegiului, instanța de apel just a reținut, că în lipsa unui suport probant și a unor indici calitativi și cantitativi ce ar permite instanței aprecierea caracterului prejudiciului cauzat prin acțiunile inculpatului în raport cu victimele, semnul calificativ „*cu cauzarea de daune în proporții considerabile*” incriminat inculpatului nu poate fi acceptat, iar pentru unitatea comercială ÎI „Guzun Nicolae” suma de 600 lei nu poate fi apreciată ca o daună considerabilă.

Totodată, instanța de recurs consideră, că suma de 600 lei, luând în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, nu influențează esențial asupra stării materiale a unei unități comerciale, motiv pentru care instanța de apel corect a recalificat acțiunile inculpatului de la art. 27, 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la art. 27, 190 al. (1) Cod penal, cauzarea de daune în proporții esențiale și nu considerabile.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că în cazul sustragerilor de la ÎI „Musteață Eugen”, SRL „Vladerem”, ÎI „Curcă Victor”, ÎI „Popescu Ion”, SRL „Orion Iusico” lui Tarlev V. i s-a incriminat tentativa de sustragere, pe când în cazul lui Guzun Nicolae i s-a incriminat deja infracțiunea consumată, Colegiul penal reține că pe ambele episoade conform rechizitoriului Tarlev V. a fost învinuit în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, or în conformitate cu prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Ce ține de faptul că instanțele nu au ținut cont nici de declarațiile martorului Musteață E. de la care inculpatul Tarlev V. a încercat a estorca suma de 50.000 lei, care a confirmat că această sumă este considerabilă pentru el, Colegiul penal atestă că faptele inculpatului pe episodul dat s-au rezumat la etapa tentativei de escrocherie, care din cauze independente de voința făptuitorului, nu și-a produs efectul, din care considerent instanța de apel corect a calificat acțiunile inculpatului Tarlev V. în baza art. 27, 190 alin. (1) Cod penal, totodată martorul Musteață E. a declarat în ședința de judecată, că „*Tarlev V. i-a zis că va achita amendă 50.000 lei, deoarece la magazin nu sunt acte, la care ultimul i-a zis că poate se înțeleg*”, nefiind specificată suma solicitată de Tarlev V.

Ce ține de critica recurentului, în sensul pretinderii că pe episodul în privința părții vătămate Gîlcă L. au fost recalificate acțiunile lui Tarlev V. de la art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la art. 190 alin. (1) Cod penal, însă instanțele au omis faptul că partea vătămată Gîlcă L. a declarat că daunele pentru ea sunt considerabile, iar conform informației prezentate de către IFS s-a constatat situația dificilă financiară a ÎI „Gîlcă Larisa”, ceea ce dovedește caracterul considerabil al daunei cauzate. La acest capitol, instanța de recurs menționează că determinarea valorii prejudiciului cu calificativul „considerabil” sau „neconsiderabil” nu îi aparține numai părții vătămate, astfel ținând cont de circumstanțele speței, modul de viață și ocupația părții vătămate Gîlcă L. care este administrator al unității comerciale ÎI „Larisa Gîlcă” (care pe perioada anului 2013 a obținut profit în mărime de 13.869 lei, f.d. 17 v. IV), de valoarea, cantitatea și însemnătatea sumei de 600 lei pentru victimă, de starea materială și venitul acesteia, se constată cert că suma de 600 lei nu urmează a

fi percepută ca un prejudiciu considerabil, ținând cont și de gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, motiv pentru care instanța de apel just a recalificat acțiunile inculpatului din art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal în art. 190 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de către procuror și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs reține că recurentul invocă dezacordul stabilirii inculpatului Tarlev G. a pedepsei cu suspendare condiționată, conform art. 90 alin. (1) Cod penal, iar inculpatului Tarlev V. diminuarea pedepsei cu închisoare.

Opozant celor invocate de recurent, instanța de recurs remarcă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Sanctiunea art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, în baza căruia inculpatul Tarlev G. a fost condamnat, prevedea la momentul săvârșirii infracțiunii pedeapsa cu amendă în mărime de la 500 la 1.000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita

o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani. Această infracțiune, clasificându-se ca gravă, potrivit art. 16 Cod penal.

Conform alin. (1) art. 90 Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă,* iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin. (4) al aceleiași norme nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei.

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă, că inculpatul Tarlev G. a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de administrarea bunurilor și a mijloacelor financiare pe un termen de 3 ani

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutare pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru o infracțiune săvârșită cu intenție ce nu depășește 5 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva.

La circumstanțele cauzei, instanța de recurs reține că careva circumstanțe atenuante conform art. 76 Cod penal nu au fost stabilite, de asemenea nici circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal, nu au fost constatate în cauza dată.

Cât privește persoana celui vinovat, din materialele cauzei se atestă că inculpatul Tarlev G. anterior nu a fost judecat, a comis pentru prima dată o infracțiune și la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află.

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la

formarea unei astfel de convingeri. Reieșind din conținutul hotărârii instanței de apel, Colegiul penal consideră că aceasta întemeiat a concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, învederând faptul că anterior nu a fost condamnat.

Ținând cont de toate împrejurările cauzei, având în vedere atât principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpatul Tarlev G., iar instanța de apel just a conchis de a aplica în privința acestuia prevederile art. 90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune, deoarece careva interdicții la aplicarea acestei norme nu se atestă.

Tot la acest capitol, instanța de recurs reține, că inculpatul Tarlev V. a fost condamnat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 27, 190 alin. (1), 190 alin. (1), 190 alin. (2) lit. b) și c), 351 alin. (1), 351 alin. (1) Cod penal, iar cauza a fost examinată în procedura generală.

Totodată, Colegiul penal menționează că sancțiunea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal (*în vigoare în momentul comiterii infracțiunii*) prevedea pedeapsă cu amendă în mărime de la 200 la 500 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani; art. 351 alin. (1) Cod penal, (*în vigoare în momentul comiterii infracțiunii*), prevedea pedeapsă cu amendă de până la 600 unități convenționale, sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani; art. 190 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal (*în vigoare în momentul comiterii infracțiunii*), prevedea pedeapsă cu amendă în mărime de la 500 la 1.000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

Astfel instanța de apel, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Tarlev V., just a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite ce se atribuie la categoria celor grave și mai puțin grave, de repetabilitatea acțiunilor infracționale ale inculpatului, de faptul că infracțiunile au fost săvârșite cu intenție, de personalitatea inculpatului, care a mai comis și alte infracțiuni similare (f.d. 65, v. I), la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d. 64, v. I), la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d. 67, v. I), s-a eschivat de la prezentarea în ședința de judecată, fiind anunțat în căutare, circumstanțe atenuante și agravante nu s-au stabilit.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că instanța nu a făcut o analiză a tuturor circumstanțelor atenuante ce ar fi oferit posibilitatea a diminua atât de mult pedeapsa numită lui Tarlev V., Colegiul penal reține că în baza infracțiunilor comise, instanța de apel a aplicat inculpatului Tarlev V. pedepse mai aproape de limita maximă, totodată în prezenta speță nu au fost constatate careva circumstanțe agravante, astfel nu era obligatorie ridicarea pedepsei până la maximum prevăzut la sancțiunile articolelor de care a fost recunoscut vinovat Tarlev V.

Având în vedere toate împrejurările cauzei, instanța de recurs consideră, că pedepsele stabilite în sarcina inculpatului Tarlev V., se încadrează în limitele sancțiunilor infracțiunilor de care acesta a fost recunoscut vinovat, totodată pedeapsa definitivă, conform art. 84 alin. (4) Cod penal, de 7 ani închisoare și modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează că, pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnăților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 10), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpaților a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7.2 Cu referire la recursul declarat de către avocatul Kovali Vladimir în numele inculpatului Tarlev Viorel

Autorul își întemeiază recursul său în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

În argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recurentul a invocat, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra faptului că: acuzarea a fost prezentată de către o persoană care urma să se autorecuze; s-a încălcat dreptul la confidențialitatea urmăririi penale, prin transmiterea filmului la televiziune; este eronată calificarea presupuselor acțiuni ale inculpatului conform art. 351 alin. (1) Cod penal; instanța a respins neargumentat versiunea apărării că dosarul a fost instrumentat sub protecția fostului socru al inculpatului.

Însă, instanța de recurs, analizând textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată. Din textul deciziei recurate se constată că instanța de apel, a cercetat toate probele prezentate, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității acestora și care în ansamblul lor, au confirmat corectitudinea condamnării inculpatului pentru săvârșirea infracțiunilor imputate.

Cu referire la faptul că acuzarea a fost prezentată de către o persoană care urma să se autorecuze, Colegiul penal consideră, că potrivit prevederilor art. 54 alin. (5)

Cod de procedură penală, abținerea sau recuzarea procurorului se soluționează: 1) în cursul urmăririi penale – de către procurorul ierarhic superior, iar în privința Procurorului General – de către un judecător al Curții Supreme de Justiție; 2) în cursul judecării cauzei – de către instanța respectivă. Astfel, Colegiul penal consideră că instanța de apel just a reținut, că apărarea nu s-a folosit de dreptul procesual de a înainta recuzare procurorului, astfel formularea pretenției în cauză după finisarea examinării cauzei în prima instanță, este formală.

Ce ține de critica referitor la faptul, că instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că s-a încălcat dreptul la confidențialitatea urmăririi penale, prin transmiterea filmului la televiziune, Colegiul atestă că a constituit obiect de studiu în instanța de apel și asupra căroră această instanță s-a expus motivat în hotărâre (f.d. 161 v. V), precum că sunt lipsite de suport probatoriu argumentele avocatului, deoarece în acest sens nu s-a specificat, care anume înregistrare video a fost transmisă presei, cine anume a transmis-o și în care mod se depistează legătura cauză-efect prin care înregistrarea la care se face trimitere într-un mod ipotetic a lezat prezumția de nevinovăție a lui Tarlev V.

Referitor la argumentul invocat de către avocat, precum că instanța a respins neargumentat versiunea apărării că dosarul a fost instrumentat sub protecția fostului socru al inculpatului, Colegiul îl consideră nefondat. Prin urmare asupra acestui argument, analizând textual decizia instanței de apel, la motivarea soluției adoptate în modul expus, Colegiul consideră că această instanță, a respins motivat argumentele invocate, indicând că în acest sens nu a fost prezentată nici o probă, iar această alegație este lipsită de credibilitate, deoarece Tarlev V. este implicat în multe dosare penale, unde ca părți vătămate figurează o multitudine de persoane, iar faptul că instrumentarea tuturor acestor dosare penale este posibilă în baza unor plângeri false este declarativă, deoarece părțile vătămate au fost audiate în cadrul ședințelor de judecată confirmând infracțiunile comise de Tarlev V.

Argumentul avocatului, precum că este eronată calificarea presupuselor acțiuni ale inculpatului conform art. 351 alin. (1) Cod penal, deoarece nu a fost prezentată și depistată o careva legitimație în automobilul inculpatului, acesta având calitatea de consumator, în viziunea instanței de recurs este nefondat, deoarece Tarlev V. a simulat exercitarea atribuțiilor reprezentanților autorităților publice, astfel din declarațiile părților vătămate Guzun N., Gîlcă L. și martorilor Eremia V., Curcă V., Musteață E., Țurcan V., Badea V., reiese că aceștia au considerat că făptuitorul reprezintă cu adevărat autoritatea publică. Astfel, inculpatul Tarlev V. la momentul estorcării sumelor de bani nu se comporta ca un consumator, dimpotrivă, se prezenta ca reprezentant al diferitor organe de stat, care se afla la îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, deși această informație era falsă.

În același context, Colegiul penal menționează, că deși art. 6 § 1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, însă Curtea a specificat că acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (Van de Hurk v. the Netherlands). Modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor cauzei (Hiro Balani v. Spain).

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra principalelor motive invocate în apelurile părților și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată, fiind dovedită indubitabil vinovăția inculpatului Tarlev V. de cele incriminate.

De asemenea, cu referire la critica avocatului, precum că, a rămas nemotivat momentul consumării infracțiunii de escrocherie pe episoadele Cernenchi T., Cornescu V. și Sava S., în cazul dat lipsește atât latura obiectivă cât și cea subiectivă a infracțiunii în cauză, Colegiul penal o respinge ca fiind neîntemeiată, deoarece instanța de apel a analizat minuțios aceste aspecte și s-a expus argumentat în privința lor. Cu toate acestea, instanța de recurs va purcede la analiza acestor elemente în prezenta speță în coraport cu circumstanțele constatate și probele administrate.

Astfel, potrivit teoriei penale, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, are următoarea structură: *fapta prejudiciabilă* alcătuită din două acțiuni (inațiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau abuz de încredere; *urmările prejudiciabile* sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; *legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile*.

De asemenea, este de menționat și acel fapt că infracțiunea specificată la art. 190 alin. (1) Cod penal, este o infracțiune materială, ce se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile acestuia la propria sa dorință.

Instanța de recurs atestă, că faptul dobândirii ilicite de către Tarlev V. de la Cernenchi T. a sumei de 300 euro, de la Cornescu V. a sumei de 300 euro și de la Sava S. a sumei de 3.000 euro prin înșelăciune și abuz de încredere, se confirmă prin probele cercetate și verificate de instanțele de fond și anume:

- declarațiile părților vătămate Cornescu V. și Cernenchi T. conform cărora Tarlev V. pentru început le-a cerut câte 300 euro de fiecare, pentru a perfecta actele necesare pentru înregistrarea bunului imobil în care locuiește, sume pe care le-a transmis, iar ulterior trebuia să-i dea și suma de 1.200 euro, pe care i-a comunicat că o va transmite doar în prezența notarului, după ce a primit suma de 300 euro nu a mai fost sunat de Tarlev V. și nu au mai fost la notar. Inculpatul știa că anterior au transmis bani pentru procurarea casei și perfectarea actelor lui Scutaru D.

- declarațiile părții vătămate Sava S., care a menționat că i-a transmis inculpatului suma de 3.000 euro pentru procurarea unui automobil, mai târziu ultimul i-a comunicat ca vehiculul are un defect tehnic și s-au înțeles ca să-i întoarcă banii înapoi până în luna august 2013, deoarece inculpatul îi spunea că banii sunt transferați în Germania, însă ulterior când îl suna telefonul era în afara ariei de acoperire;

- declarațiile inculpatului, care a declarat că a primit de la Cernenchi T. suma de 300 euro și de la Cornescu V. suma de 300 euro, cu scopul de a perfecta actele necesare pentru înregistrarea bunului imobil în care locuiesc, însă nu a întreprins

nici o măsură de a stabili care este statutul juridic al acestor persoane vizavi de dreptul lor de proprietate asupra bunului imobil în care locuiesc până a pretinde sumele de bani și nici nu a întreprins careva acțiuni după ce a însușit sumele menționate. A însușit de la Sava S. suma de 3.000 euro cu scopul de a-i procura un automobil de peste hotare, banii se aflau tot timpul la el, însă nu a putut explica de ce nu a restituit imediat banii părții vătămate din moment ce acesta i-a cerut înapoi.

În ce privește latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie, aceasta se caracterizează în primul rând prin vinovăție, sub formă de intenție directă. De asemenea la calificarea faptei, este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate. Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată conform alin. (1) art. 190 Cod penal, doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Colegiul penal specifică, că temeiul aplicării art. 190 Cod penal apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele drepturilor civile, atunci când este vorba de două subiecte ale unui raport juridic. Sub incidența legii penale trebuie să intre doar acele încălcări care demonstrează rea-voința, fraudă, malversațiunea din partea făptuitorului.

Astfel instanța de recurs, stabilește că inculpatul după ce a intrat în posesia sumei de 3.000 de euro, acesta nu și-a onorat obligațiile față de partea vătămată Sava S., mereu o ducea în eroare cu diferite motive precum că banii sunt în Germania, cu toate că în ședință a declarat că banii se aflau tot timpul la el, însă nu a putut explica de ce nu a restituit imediat banii părții vătămate din moment ce acesta i-a cerut înapoi, eschivare ce s-a manifestat prin deconectarea telefonului mobil, necomunicare părții vătămate timp îndelungat despre situația creată, împrejurări ce creează o impresie clară despre scopul rău-voitor al inculpatului, astfel demonstrându-și intenția infracțională pe care o avea de la bun început și anume cea de a sustrage banii.

De asemenea, scopul de cupiditate al lui Tarlev V. este demonstrat și în cazul părților vătămate Cornescu V. și Cernenchi T., de la care a însușit suma de 600 euro, pentru perfectarea actelor pentru înregistrarea bunului imobil în care locuiesc, cu toate că inculpatul știa că anterior părțile vătămate au transmis bani pentru perfectarea actelor lui Scutaru D., iar când acestea insistau să meargă la notar pentru întocmirea recipisei și pentru a le transmite restul banilor, erau amenințați că vor fi dați afară din casă, totodată inculpatul nu a întreprins careva acțiuni după ce a însușit sumele menționate.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal respinge argumentele recurentului, precum că în speță sunt relații civile, deoarece Tarlev V. de la bun început a avut intenția de a nu întoarce banii părților vătămate, totodată comportamentul inculpatului, multitudinea părților vătămate și a episoadelor, repetabilitatea cu care acționa acesta, schema bine gândită de comportament, faptul că alegea persoane anumite de la care știa că va putea estorca bani, denotă că scopul lui Tarlev V. a fost de a sustrage banii.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează, că nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului Tarlev V., în săvârșirea infracțiunilor imputate și în cele din urmă temeiul pentru recurs invocat și stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea.

7.3 Cu referire la recursul declarat de către avocatul Guzun Gheorghe în numele inculpatului Tarlev Gheorghe.

Colegiul penal relevă că, potrivit textului recursului declarat, titularul acestuia invocă de drept temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală și anume că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Așadar, instanța de recurs menționează că potrivit materialelor cauzei organul de urmărire penală, a sesizat instanța de judecată prin rechizitoriu, în care inculpatului Tarlev G., i-a fost încredințată săvârșirea infracțiunii de *escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită de două persoane*, prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, fapt pentru care a și fost condamnat de către prima instanță, la 4 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, fiind obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Hotărârea primei instanțe, a fost contestată cu apel de către procuror și avocatul Kovali V. în numele inculpatului Tarlev V., nefiind contestată de către inculpatul Tarlev G. sau de către avocatul acestuia, astfel ultimii fiind de acord cu soluția de recunoaștere a vinovăției și condamnare a inculpatului în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel, la rândul său, a admis apelurile și a casat hotărârea primei instanțe pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Tarlev G. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de administrarea bunurilor și a mijloacelor financiare pe un termen de 3 ani, iar conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare aplicată lui Tarlev G. a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

În argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recurentul a invocat că ordonanța procurorului în Procuratura Cimișlia, Oboroceanu I. din 19.09.2013, prin care s-a atribuit statutul de ofițer de urmărire penală ofițerilor de investigații contravine legislației, recipisele anexate la dosar sunt în copii, nefiind cunoscut faptul cum au apărut în dosar, astfel nu puteau avea valoare probantă; învinuitului Tarlev G. nu i-a fost acordat dreptul de a face cunoștință cu toate materialele cauzei penale.

Însă, Colegiul penal atestă că inculpatul și avocatul acestuia nu au atacat cu apel hotărârea primei instanțe, prin urmare, având în vedere prevederile art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează *că temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs, doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel*, Colegiul penal statuează că argumentele menționate mai sus nu pot constitui obiect de discuție în instanța de recurs și le respinge ca neîntemeiate, deoarece chestiunile menționate nu au constituit obiect de discuție în instanța de apel.

Așadar, Colegiul conchide că, recursul ordinar declarat este inadmisibil ca vădit neîntemeiat, deoarece motivele invocate de către avocatul Guzun G. în numele inculpatului Tarlev G. în recurs, nu au fost obiect de discuție în instanța de apel.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, avocatul Kovali Vladimir în numele inculpatului Tarlev Viorel și avocatul Guzun Gheorghe în numele inculpatului Tarlev Gheorghe, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, în cauza penală privindu-i pe **Tarlev Viorel XXXXXXXX** și **Tarlev Gheorghe XXXXXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 11 octombrie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie